Ἔτος Ε'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου Παρασκευῇ 1904 Ἀριθ. 256

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . Δρ. χρ. 10

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον *(ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δ. Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου).*—Μικρὰ Ἀσία *(Παμφυλία. Περὶ τῆς πόλεως Ἀτταλείας).* — Ἐθνικὸν κειμήλιον.—Σύλλογος ὠφελίμων βιβλίων *(ὁ λόγος τοῦ Προέδρου κ. Δ. Βικέλα).*— Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλὶς *(αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρουμβάχερ καὶ ἡ ἀνασκευὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Ν. Σκιᾶ).*

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πέπεισμαι, ὅτι οἱ ἀμετάπτωτον παρασχόντες τὴν πολύτιμον αὐτῶν ἀγάπην εἰς τὸν «Ἀγῶνα» ἀξιότιμοι αὐτοῦ ἀναγνῶσται δὲν θὰ δυσανασχετήσωσιν ἐπὶ τῇ ἀποδημίᾳ μου εἰς Αἴγυπτον, εἰς ἣν ἀπέρχομαι τῇ 6 Φεβρουαρίου καὶ εἰς ἣν θὰ διατρίψω περὶ τὸν μῆνα μέχρι δῆλον ὅτι τῆς 6 προσεχοῦς Μαρτίου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐμπιστεύομαι τὸ πλεῖστον τῆς συντάξεως εἰς δεξιὰς χεῖρας, διότι καὶ ἀπὼν δὲν θὰ παύσω ἐργαζόμενος ἐν τῷ «Ἀγῶνι»· ἀλλ' ἂν ἐκ τυχαίου καὶ φυσικοῦ κωλύματος τῶν εὐγενέστατα ἀναλαβόντων νὰ μὲ ἀναπληρώσωσι παρατηρηθῶσιν ἀνωμαλίαι τινές, ἐλπίζω, ὅτι οἱ ἀγαπητοί μου ἀναγνῶσται θὰ παρίδωσι καὶ ταύτας ἀναλογιζόμενοι, ὅτι τῶν ὑπεσχημένων μὲν οὐδὲν μέχρι τοῦδε παρέβην, ἔπραξα δὲ πάντοτε καὶ φιλοδοξῶ ἀεὶ νὰ πράττω ὑπὲρ τὰ ἐπηγγελμένα. Ἡ ἀλληλογραφία ἡ ἀφορῶσα εἴς τε τὴν σύνταξιν καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου θὰ ἀπευθύνηται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Διὸ παρακαλῶ τοὺς καθυστεροῦντας νὰ ἀποστείλωσι τὰς ὀφειλάς των.

Ι. Λαμπρίδης.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1904.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐθνικαὶ δοκιμασίαι γεννῶσι παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ σκέψεις, αἵτινες εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπήρχοντο προηγουμένως, τουτέστι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀταραξίας καὶ τῆς γαλήνης.

Μία τῶν σκέψεων τούτων, ἡ σπουδαιοτέρα, εἶναι ἡ τῆς ἐρεύνης τῶν θεμελιωδῶν ἐκείνων ἐθνικῶν ζητημάτων, ἅτινα τέλεον ἀμεληθέντα ἐπὶ χρόνους μακρούς, παρήγαγον καὶ διὰ τὸ ὅλον γένος καὶ διὰ τὸ ἐλεύθερον κράτος τὸν οἰκτρὸν θερισμόν, ὃν μετ' εὐλόγου ἀγωνίας ἀκανθολογοῦμεν σήμερον.

Καὶ δὲν εἶναι μὲν ἀκόμη σύμπας ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὁ ἐνδιατρίβων εἰς τὰς τοιαύτας σκέψεις. Δὲν εἶναι ἀτυχῶς οὐδ' οἱ θέσει ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, οἱ πρωτίστως ὀφείλοντες νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἀκρίβωσιν τῶν ἀφορμῶν ἀπὸ τῶν ὁποίων προῆλθεν ἡ κινδυνώδης τοῦ ἐνεστῶτος κατάστασις. Ὑπάρχουσιν ὅμως τινές, καὶ οἱ τοιοῦτοι εὐτυχῶς πληθύνονται καθ' ἑκάστην, κατανοοῦντες ὅτι ἡ χαλάρωσις τῆς ἐθνικῆς συνοχῆς καὶ αἱ περὶ τὰ ἴδια μέριμναι τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, παρήγαγον τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀδυναμίαν καὶ νευρασθένειαν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τοὺς φόβους, ὑφ' ὧν καταλαμβανόμεθα ἤδη εἰς πᾶν ἀπειλητικὸν ἄκουσμα.

Ἑπόμενον ἦτο ἡ ἄγνοια τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων νὰ γεννᾷ τὴν ἄγνοιαν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, αὕτη δὲ νὰ στερῇ ἡμᾶς τῆς αὐτοπεποιθήσεως ἐκείνης, δι' ἧς καὶ μόνης τὰ ἔθνη κατάγουσι νίκας πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς ταχθείσης εἰς αὐτὰ θεόθεν ἀποστολῆς. Ἡ μελέτη ἄρα καὶ ἡ γνῶσις παντὸς ἀφορῶντος εἰς τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους ζητήματα δέον ν' ἀποτελῇ τὸ κυριώτατον μέλημα πάντων μὲν βεβαίως, ἰδιαίτατα δ' ἐκείνων, οἵτινες καθοδηγοῦσιν ἢ ἀντιπροσωπεύουσι τὴν κοινὴν γνώμην ἐν τοῖς διαφόροις τοῦ ἑλληνισμοῦ τμήμασι.

Ἀπόρροια τῶν ὀψίμων μὲν ἴσως ἀλλὰ πάντως σωτηρίων τούτων στοχασμῶν εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ γεννᾶται καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἄλλους ἐν τῷ ἐλευθέρῳ τμήματι τῆς πατρίδος, προκειμένης τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ γένους. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καταδηλοῦμεν οὕτω, ἅπαξ ἔτι, τὴν λανθάνουσαν μὲν ἴσως, ἀκράδαντον ὅμως ἐσαεὶ παραμένουσαν κοινότητα τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων ἡμῶν πρὸς τοὺς κεχωρισμένους ἀδελφούς. Ὅπως ἐκεῖνοι ταράσσονται καὶ συγκινοῦνται προκειμένης ὑπουργικῆς μεταβολῆς ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἐκεῖνοι σταθμίζουσι τὰ προγράμματα, τεχνολογοῦσι τὰ προσόντα καὶ ὑπολογίζουσι τὰς ὠφελείας, αἵτινες δύνανται νὰ προέλθωσι διὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ὅλην πατρίδα ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης συγκροτήσεως τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων, συμμερίζονται δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀποτυχιῶν ἀπογοητεύσεις, ὡς συνεμερίσθησαν καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐλπίδας, οὕτω καὶ ἐξ ἡμῶν, ὀλίγοι μὲν χθές, πλειότεροι δὲ σήμερον, μετὰ τῆς δεούσης προτοχῆς ἔχομεν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὰς κάλπας, ἀφ' ὧν θ' ἀναδειχθῶσιν οἱ νέοι ἐκλεκτοὶ τοῦ γένους, οἱ μέλλοντες νὰ παρακαθήσωσιν εἰς τὸ γεραρὸν ἐκεῖνο συνέδριον.

Τὸ κρίσιμον τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων καὶ αἱ συμπαρομαρτοῦσαι χαλεπότητες, αἵτινες καὶ τοὺς μᾶλλον ἀδιαφόρους ἠνάγκασαν ν' ἀνανήψωσι τέλος ἐκ τῆς νάρκης, θὰ ἠκόνισαν βεβαίως τὸν νοῦν τῶν ἐντεταλμένων, ὅπως διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν ἀνασυγκροτήσωσι Συμβούλιον, ἐξ οὗ ἐξαρτῶνται πάντοτε μέν, μάλιστα δὲ τώρα, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα τοῦ ἔθνους συμφέροντα. Ἡ ψῆφος αὕτη καὶ νομοθέτας θ' ἀναδείξῃ καὶ δικαστὰς καὶ κυβερνήτας. Ἐκ τῶν σφαλμάτων, εἰς ἃ δύνανται νὰ περιπέσωσιν ἀνίκανοι νομοθέται, ἢ μὴ ἀνεπηρέαστοι δικασταί, ἢ ἄφρονες κυβερνῆται, δὲν θὰ ζημιωθῶσι μόνον τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ τὸ χείριστον θὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἐλλοχεύοντες ἐχθροὶ καὶ θὰ χρησιμοποιήσωσι ταῦτα ὡς ὅπλα ἐναντίον γένους, ὅπερ μόνον εἰς ἑαυτὸ δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἐλπίζῃ.

Θαρρούντως ἄρα ἀτενίζομεν πρὸς τὴν βασιλεύουσα, ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐθνικὰς προσδοκίας ἀναμένοντες τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσεχῶς διεξαχθησομένης ἐν αὐτῇ εἰπέρ ποτε βαρυσημάντου ἐκλογῆς.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΠΑΜΦΥΛΙΑ

Περὶ τῆς πόλεως Ἀτταλείας κλπ.

(ἰδὲ φύλλον ὑπ' ἀριθ. 254).

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀτταλείας τὰ ἑπόμενα:

Ἐκπληρῶν τὰ ὑπεσχημένα ἱστορῶ ἐν τῇ παρούσῃ, ὡς δύναμαι, τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς Ἀτταλείας.

Ἄρά γε πόσοι διδάσκαλοι τῆς ἐλευθέρας μητροπόλεως γινώσκουσι τὴν Ἀττάλειαν, ὥστε νὰ διδάξωσι τοὺς μαθητάς αὐτῶν, ὅτι ἡ πόλις αὕτη δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀσημάντων τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ὅτι ἑλληνικὴ οὖσα ἐξ ὅτου ἐγεννήθη, παντοίας ὑπέστη καταστροφὰς καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἐξηλείφθη ἐκ τοῦ μητρῴου τῶν ἑλληνικῶν πόλεων καὶ — ὅπερ δὴ τὸ σπουδαιότατον — ἤρχισε καὶ πάλιν νὰ γίνηται ἑλληνικὴ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, τοῦ σχεδὸν εἰπεῖν λαθραίου καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀπαρατηρήτου ὀργασμοῦ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, τοῦ ἐκραγέντος κατὰ τὴν λήξασαν ΙΘ' ἑκατονταετηρίδα καὶ δυναμένου ἄριστα νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν ἀποικιακὸν ὀργασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τὸν κατὰ τὴν Ζ' καὶ Ϛ' καὶ Ε' πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα ἐκδηλωθέντος, ὅστις κατέσπειρε τὸν Εὔξεινον Πόντον καὶ ἁπάσας σχεδὸν τὰς ὄχθας τῆς Μεσογείου διὰ μεγάλων καὶ ἀκμαιοτάτων ἑλλην. πόλεων; Ἄρά γε θὰ ἀναγνώσωσι τοὐλάχιστον ὅσα γράφω ἐγὼ ὁ ἀγράμματος ἔμπορος περὶ τῆς πόλεως ταύτης;

Διοικητικῶς ἡ Ἀττάλεια ὑπάγεται εἰς τὸν νομὸν Ἰκονίου. Εἶναι ἕδρα διοικητοῦ (μουτεσαρίφου) καὶ τοῦ Ἕλληνος Μητροπολίτου Πεισιδίας. Οἰκεῖται δὲ ὑπὸ *τριάκοντα καὶ μιᾶς* χιλιάδος κατοίκων, ὧν 24 χιλιάδες περίπου Τοῦρκοι καὶ ἑπτακισχίλιοι Ἕλληνες ὀρθόδοξοι. Πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ 12 Ἀρμενικαὶ οἰκογένειαι καὶ 25 οἰκογένειαι Ἑβραίων. Ἐκ τῶν δύο τούτων μικρῶν κοινοτήτων οἱ εὐπορώτεροι πέμπουσι τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια.

Οἱ Ὀθωμανοὶ παρὰ τὴν θρησκευτικὴν αὐτῶν ἑνότητα διαιροῦνται εἰς τέσσαρας ἀπ' ἀλλήλων αὐστηρῶς κεχωρισμένας κοινότητας. Ἡ διάκρισις αὕτη στηρίζεται εἰς τὸν ἱστορικὸν λόγον τῆς διαφόρου φυλετικῆς των καταγωγῆς. Διότι μία τῶν κοινοτήτων τούτων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν αὐτοχθόνων λεγομένων Μικρασιατῶν Τούρκων, τῶν ἀπογόνων τῶν πρώτων κατακτητῶν τῆς πόλεως, οἵτινες εἶναι καὶ γνήσιοι Ὀσμανίδαι. Ἡ δευτέρα τουρκικὴ κοινότης ἀποτελεῖται ἐξ 600 οἰκογενειῶν τῶν Μωραϊτῶν καλουμένων, προσφύγων τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας μέγαν ἐθνικὸν ἡμῶν ἀγῶνα. Ἡ τρίτη σύγκειται ἐξ Αἰγυπτίων Ἀράβων προσφύγων τῶν ἐτῶν 1798—1799. Τῆς κοινότητος ταύτης τὰ οἰκονομικὰ εἶναι ἀνθηρότατα, διότι οἱ συγκροτοῦντες αὐτὴν εἶναι φίλεργοι καὶ δραστήριοι ἄνθρωποι. Τὴν τελευταίαν δὲ τῶν κοινοτήτων ἀποτελοῦσι τετρακόσιαι οἰκογένειαι προσφύγων ἐκ Κρήτης.

Σχολεῖα οἱ Ὀθωμανοὶ ἓν γένει συντηροῦσι τὰ ἑπόμενα. *Ἰδαδιὲ* ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ ἡμέτερον γυμνάσιον μετὰ δύο τάξεων. *Ρουσδιὲ*, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ παρ' ἡμῖν ἑλληνικὸν σχολεῖον· δύο δημοτικὰ σχολεῖα (Ἰπτιδαϊὲ) καὶ πολλὰ παραρτήματα αὐτῶν.

Ἡ δὲ ἡμετέρα ὀρθόδοξος κοινότης συντηρεῖ τὰ ἑπόμενα σχολεῖα:

α') ἑξάτακτον ἀστικὴν σχολὴν μετὰ τεσσάρων διδασκάλων. Εἰς αὐτὴν φοιτῶσι *διακόσιοι τριάκοντα πέντε* μαθηταί.

β') ἡμιγυμνάσιον μετὰ δύο τάξεων ὑπὸ ἕνα διατελουσῶν καθηγητήν, εἰς ὃ φοιτῶσι *δέκα πέντε* μαθηταί.

γ') Παρθεναγωγεῖον πεντάτακτον μετὰ τεσσάρων διδασκαλισσῶν, ἐν ᾧ παιδεύονται *διακόσιαι* περίπου μαθήτριαι.

δ') Νηπιαγωγεῖον ἀρρένων ὑπὸ μίαν νηπιαγωγὸν ἔχουσαν καὶ βοηθόν· εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο προσέρχονται περὶ τοὺς *ἑκατὸν ἑξήκοντα* ἄνηβοι ἄρρενες· καὶ

ε') Νηπιαγωγεῖον θηλέων, εἰς ὃ φοιτῶσιν *ἑκατὸν ὀγδοήκοντα* θήλεα παιδαγωγούμενα ὑπὸ δύο διδασκαλισσῶν.

Συντηροῦνται δὲ τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα:

1) διὰ τοῦ ἐνοικίου ἑνὸς καφφείου ἐκμισθουμένου διὰ πλειστηριασμοῦ ἀντὶ 5—6000 γροσίων κατ' ἔτος, ἀντιστοιχούντων πρὸς δισχιλίας περίπου δραχμὰς καὶ διὰ τοῦ μισθώματος δύο ἢ τριῶν ἐργαστηρίων, κτημάτων τῆς κοινότητος.

2) ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ νεκροταφείου, ἀνερχομένου ἐτησίως εἰς ἐνενήκοντα λίρας ὀθωμανικάς, τοῦτ' ἔστιν εἰς δραχμὰς τρισχιλίας περίπου.

3) ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κηροῦ τοῦ καταναλισκομένου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, παρεχομένου μονοπωλιακῶς ὑπὸ τῆς ἐφορείας εἰς ἕνα πλειοδότην.

4) ἐκ διδάκτρων, ἐξ ὧν εἰσπράττονται ἐτησίως ἑκατὸν περίπου λίραι Τουρκίας.

5) ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν βιβλίων, τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐργοχείρων τοῦ Παρθεναγωγείου, ἐκ δίσκων καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ δίσκου τῶν ἐκκλησιῶν. Εἰς ταῦτα προσθετέον καὶ τὰ ἔσοδα ἐκ κηδειῶν, γάμων, βαπτίσεων κλπ.

Οἱ Ἀτταλεῖς εἶναι οἱ εὐσεβέστεροι τῶν Ἑλλήνων. Οὐδεὶς τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄνω τοῦ 21 ἔτους μεταβαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς τὴν ἐργασίαν του πρὶν ἢ ἀνάψας κηρίον πρὸ τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου προσκυνήσῃ αὐτήν. Εἶναι δὲ αὕτη ἐκκλησία ἔχουσα εἰκόνα τῆς Παναγίας κομισθεῖσαν ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τοῦ Κύκκου. Τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς ἀποστέλλονται ἐτησίως διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς εἰς τὴν εἰρημένην μονήν.

Πλὴν ταύτης λειτουργοῦσιν ἕτεραι δύο ἐκκλησίαι, ἡ τῆς Παναγίας καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος· ἡ τελευταία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ ἀοιδίμου Χατζῆ Εὐστρατίου ἀγᾶ Δανιήλογλου, ὅστις πλὴν αὐτῆς ἐπροίκισε τὴν πατρίδα του καὶ διὰ νοσοκομείου εὐριχώρου· τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο ἔτη τινὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ μετεβλήθη μὲν καθ' ἓν μὲν μέρος αὐτοῦ εἰς τὸ νῦν λειτουργοῦν ἀρρεναγωγεῖον, καθ' ἕτερον δὲ μέρος κατελήφθη βίᾳ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀπογόνων τοῦ δωρητοῦ, οἵτινες μετὰ τὴν γνωστὴν μεγάλην πυρκαϊὰν μείναντες ἄστεγοι εἰσῆλθον ἐξ ἐφόδου εἰς αὐτὸ καταλαβόντες καὶ τὴν ἐν τῷ περιβόλῳ ἐκκλησίαν, ἧς ἐνέμοντο τὰ εἰσοδήματα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Εὐτυχῶς τὴν κατάστασιν ταύτην δὲν ἠνέχθησαν διὰ παντὸς οἱ Ἀτταλειῶται. Ὁμὰς θαρραλέων καὶ φιλοπατρίδων Ἀτταλειατῶν ἐξεδίωξεν βίᾳ τοὺς ἀναξίους ἀπογόνους τοῦ μεγάλου τῆς κοινότητος εὐεργέτου καὶ ἀπεξένωσεν αὐτοὺς ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἐκκλησίας· οὐχ ἧττον τὸ ἔργον τοῦ σφετερισμοῦ δὲν ἔπαυσεν. Διότι οἱ διοριζόμενοι κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἐκ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ προσλαμβανόμενοι ἐξηκολούθουν τὴν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου προγόνου των ἀσέβειαν ταύτην.

Ἀλλὰ πρὸ δύο ἐτῶν ταῖς φιλοτίμοις προσπαθείαις τοῦ ῥέκτου ἀντιπροέδρου τῆς ἐφορείας κ. Ἀναστ. Παντελίδου, διδάκτορος τῆς νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διωρθώθησαν τὰ πράγματα. Ἡ κοινότης ἠναγκάσθη νὰ ἀμείψῃ ἀδρῶς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Δανιήλογλου, ὅπως ἐγκαταλίπωσι καὶ τὰς αἰθούσας τοῦ νοσοκομείου, αἵτινες ἤδη διετέθησαν διὰ τὴν Ἀστικὴν σχολὴν καὶ τὸ ἡμιγυμνάσιον ἐλλείψει καλλιτέρου κτιρίου.

Ὅμοιαι καταχρήσεις συνέβαινον καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐκκλησίαις. Ἀλλὰ ὁ νῦν Πεισιδίας Μητροπολίτης, ἀνὴρ τελείαν ἔχων συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς καὶ θείας ἀποστολῆς του, αὐστηρὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, τοῦ δικαίου ζηλωτὴς καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ποιμνίου πατρικὸς προστάτης προσπαθεῖ — καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ — νὰ ῥυθμίσῃ τὰ πράγματα οὕτω, ὥστε νὰ καταστήσῃ ἀδυνάτους τοῦ λοιποῦ τὰς καταχρήσεις.

Πλὴν τῶν εἰρημένων δύο ἐκκλησιῶν ὑπάρχουσι καὶ ἕτεραι δύο μικρότεραι, ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου· μερίς δέ τις τῶν πολιτῶν ἐπιμένει νὰ ἀνοικοδομήσῃ καὶ τὴν κατὰ τὴν μεγάλην πυρκαϊὰν ἀποτεφρωθεῖσαν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἐν ταῖς ἑπομέναις ἐπιστολαῖς μου θὰ ἐξετάσω τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν καὶ τὰ ἤθη τῆς Ἀτταλείας.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ

ΑΠΑΧΘΕΝ ΛΑΦΥΡΟΝ Ἢ ΚΛΕΜΜΑ

> Ὁ κόσμος οὗτος, τὰ ἔργα ταῦτα καὶ τὰ τεχνήματα, τὰ ἀγάλματα, οἱ γραπτοὶ πίνακες, σφόδρα τέρπουσι τοὺς Ἕλληνας. . . .— Οὐδεμίαν συμφορὰν εἴτε ἀδικίαν φέρουσιν εἴτε ἔφερον βαρύτερον οἱ Ἕλληνες ἢ τὰς συλήσεις τούτων ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν πόλεων.
>
> Κικέρων

Οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Ἀγῶνος» θὰ ἐνετρύφησαν πολλάκις ἐν τοῖς μουσείοις ἡμῶν πρὸ τῆς θέας τῶν μαρμαρίνων καὶ χαλκῶν, πρὸ τῶν πηλίνων ἔργων, τῶν ἀγγείων, τῶν ὅπλων καὶ τῶν ἄλλων λειψάνων τῆς πολιᾶς ἀρχαιότητος. Πολλοὶ ἴσως ἐπεσκέφθησαν καὶ τὰ ἑκασταχοῦ τῆς ἑλληνικῆς γῆς ἀριπρεπῆ ποτε ἱερὰ τεμένη, ἔνθα πρόκεινται ἐν ἐρειπίοις αἱ δαίδαλοι αὐλαὶ καὶ οἱ οὐδοὶ οἱ λάινοι, ἔνθα ὑψοῦντο ἄλλοτε ναοὶ καὶ θησαυροὶ περίπυστοι, καὶ ἵσταντο τῶν ἀχαιῶν ἀνάκτων τὰ κλεινὰ ἀνάκτορα. Ὅσοι μάλιστα κατώρθωσαν νὰ ἐμβαθύνωσί πως περισσότερον ἐν τῇ μελέτῃ τούτων καὶ νὰ διακρίνωσι γνωρίσματά τινα τῶν διαφόρων τεχνικῶν τρόπων κατὰ χρόνους ἢ τόπους, οὗτοι ἀπήλαυσαν αὐτῶν δαψιλέστερον καὶ ὑπῆρξαν ἐν μείζονι ἐπιγνώσει ὑπερήφανοι ἐπὶ τοῖς προγόνοις καὶ τῇ καταγωγῇ αὐτῶν ἢ οἱ ἄλλοι οἱ καυχώμενοι ἐκ συνηθείας μόνον καὶ κατὰ διάδοσιν εἴτε παράδοσιν.

Οἱ πολλοὶ ὅμως συνήθως ἔχουσι στοργὴν μόνον πρὸς ὡρισμένην τινὰ ἀρχαιότητα, τὴν προ τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικῶς, διαγράφουσι δ' ἐκ τοῦ «χρυσοῦ βιβλίου» τῆς καταγωγῆς εἴτε τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ἱστορίας τὴν περιοδον, καθ' ἣν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι ὁ μόνος κύριος τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἀγωνίζηται ἐπὶ χιλιετηρίδα καὶ μέχρι σήμερον τὸν περὶ ὑπάρξεως ἢ ἐπικρατήσεως ἀτελεύτητον ἀγῶνα. Ὑπῆρξαν δὲ καὶ οἱ εἰπόντες τὴν βλασφημίαν, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος «διέπραξε σφάλμα» ἐπιζήσαν μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν πρωτείων ἐπὶ τοῦ τότε κόσμου!

Ἀλλ' ὅμως τὸ ἔθνος ἐπέζησε καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ ἐθνικὴ τέχνη, μεταβαλλομένη βεβαίως κατὰ λόγον τοῦ ἑκάστοτε πολιτισμοῦ καὶ τῆς καθ' ὅλου καταστάσεως, ἀλλὰ πάντοτε διατελοῦσα μᾶλλον προηγμένη τῆς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, ἧς παρέμεινεν ὁ ῥυθμιστὴς καὶ ὁ γνώμων μέχρι τοῦ 15 αἰῶνος. Τότε ἐν μὲν τῇ Ἀνατολῇ ἐπῆλθεν ὁ πολιτικὸς θάνατος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐν δὲ τῇ Δύσει ἡ «Ἀναγέννησις» τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, ἧς ὅμως ἔμεινεν ἄμοιρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἡ ἑλληνικὴ τέχνη παρατείνει τὸν πενιχρὸν βίον αὐτῆς ὑποθαλπομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἧς τοὺς ναοὺς ἔκτιζε καὶ ἐκόσμει γραπτῶς καὶ τορευτῶς, μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ὅτε ἄρχεται νέα περίοδος μὴ εὐκρινηθεῖσα ἀκόμη δέοντως, ἅτε τρεφομένη ἐκ ξένων στοιχείων μὴ προσλαβόντων εἰσέτι ἰδιάζοντα τῷ ἔθνει ἡμῶν τεχνικὸν τύπον.

Οἱ ἀκριβεῖς λοιπὸν λάτραι τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ ἐπιπόθμενοι ὁπῶς τῆς αἴγλης τῆς κλασικῆς λειψάνων τέχνης περιφρουῶσι τὰ τεχνικὰ πρϊόντα τῶν λεγομένων βυζαντινικῶν χρόνων, τῶν χρόνων τοῦ μεσαίωνος καὶ τῆς Τουρκοκρατίας.

Βιβλίαις ἡ τεχνικὴ φρεσις τῶν χρόνων τούτων δὲν εἶναι ἡ καλλίστη τῶν τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Πολλοὶ γε καὶ δεῖ. Ἡ ἠθικὴ ὅμως τέχνη τῶν βορειοτέρων λαῶν τῆς Εὐρώπης πρὸ τῆς Ἑδης ἑκατονταετηρίδος παρήγαγεν ἔργα κατώτερα καὶ τῶν ἡμετέρων, ἀλλ' οἱ λαοὶ οὗτοι δὲν ἐκωλύθησαν διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ περισυλέξωσι πάντα τὰ ἠηπιώδη κατασκευάσματα τῶν προγόνων αὐτῶν καὶ νὰ στεγάσωσιν αὐτὰ ἐντὸς μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυτίμων μεγάρων ὡς ἐθνικὰ κειμήλια.

Ὀρθὼς δὲ διότι ἐκεῖ, ἔνθα τὸ καλὸν δὲν εὑρε προσήκον ἐνδιαίτημα, δὲν ἀποφεύγει νὰ κατοικῇ ἡ ἱστορία. Ὑπάρχει δὲ πλείστη ἱστορία ἐν τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης καὶ τοῖς μάλιστα ἀξέστοις. Διὰ τοῦτο ὁ S. Reinach γραφων τὸν κατάλογον τῶν ἐθνικῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ μουσείου τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ, ἀργαιοτήτων κακοτέχνων, λέγει, ὅτι τὸ *μουσεῖον στοχάζεται τοῦ σκοποῦ νὰ παράσχῃ τῷ φιλομαθεῖ κοινῷ ἱστορίαν* τῆς Γαλατίας *διὰ τῶν μνημείων τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς τέχνης*». Ἐπίσης τὸ Βαυαρικὸν ἐθνικὸν μουσεῖον, ὅπερ εἶναι νῦν πρότυπον μουσείου εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς συλλογῆς *πάντων ἀνεξαιρέτως* τῶν ἀντικειμένων τῶν χαρακτηριζόντων τοὺς παρελθόντας αἰῶνας, τὸν διανοητικὸν καὶ ὑλικὸν βίον τοῦ λαοῦ καὶ τᾶς κατὰ καιροὺς τάσεις καὶ συνηθείας κυρίως ἐν τῇ τέχνῃ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ», ἀκατωρθώθη νὰ γίνῃ ἡ διὰ τῶν αἰώνων συνεχὴς ἀπεικόνισις τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Βαυαρίας, καθ' ὁν τρόπον παρ' οὐδενὶ τῶν ὑταρχόντων μουσείων συμβαίνει» ὡς λέγει ὁ Messner καὶ ὁ Kuhn. Τὸ μουσεῖον τοῦτο περιλαμβάνει καὶ πλεῖστα ἐκκλησιαστικὰ καὶ λαϊκοτικὰ πράγματα καὶ ὁλοκλήρους ναΐσκους, διότι ὁ θρησκευτικὸς βίος τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ἐν οἷς καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ, κατὰ τὸν μεσαίωνα μάλιστα συνδέεται στενότατα μετὰ τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου αὐτῶν, ἀποτελῶν μέγιστον κεφάλαιον τοῦ βίου πολιτισμοῦ αὐτῶν.

Ἐνγενεῖ δὲ δὶν πρέπει νὰ παροράται ἐκεῖνο, ὅπερ λέγει ὁ Müller, ὅτι «εὐμάσκα ἡ τχνικὴ δρᾶσις ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ψυχικοῦ βίου καὶ τῶν συνηθειῶν ἡ ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ ἑνὸς ἔθνους καὶ εἶναι ἡ ἀποκρίσις ἡ ἠθικὴ. Ὁ ψυχικὸς βίος καὶ αἱ συνήθειαι καθηρίζουσι τᾶς τεχνικᾶς ἰδέας καὶ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν μορφὴν καὶ δὴ διαφόρως κατὰ λογον τοῦ μεταβλητοῦ τοῦ βίου τῶν τε ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν ἐν διαφόροις χρόνοις καὶ βαθμοῖς πολιτισμοῦ».

Βεβαίως καὶ παρ' ἡμῖν ἀπό τινος χρόνου ἡ φροντὶς τῆς «Χριστιανικῆς Ἑτιαιρίας» παραλλήλω. πρὸς τᾶς ἐργασίας τῆς «ἱστορικῆς καὶ ἠθολογικῆς ἑταιρείας» συλλέγει καὶ περισῴζει ἱκανὰ τῶν παρεριμένων καὶ περιφρονουμένων τούτων ἔργων τῆς ἐθνικῆς τέχνης, ἅτινα εἶναι συνμα πολλακις καὶ ἄλλως ἱστορικὰ κειμήλια· ἀλλ' ὅμως δὲν ἐξήγιερα ἀκόμη δίοτνος τὴν στοργὴν πάντων τῶν δυναμενων νὰ συναθρόισωσι καὶ σώσωσιν αὐτὰ ἀρχιεῆλω, ἱερέων, μοναχῶν, διδασκάλων καὶ τῶν ἄλλων φιλοπατριδῶν ἀνδρῶν πάσης γωνίας τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐπίσης δ' ἄνευ ἀξιολόγου ἀποτελέσματος ἔμειναν, ἐφ' ὅσον γνώσκομεν, καὶ ἡ ἀπάρασις τῶν Πατριαρχείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως (τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1907) περὶ ἱδρύσεως μουσείου τοιούτων ἀρχαιοτήτων.

Ὁ κόσμος ἐν γένει μένει ἀδιάφορος καὶ οὔτε εἰς ὑπάρχοντα μουσεῖα προσφέρει οὔτε ἰδιωτικὰς συλλογὰς κατὰ τὸ παράδειγμα πλουσίων ἀγγλικῶν κυρίως οἰκογενειῶν σχηματίζει ὡς οἰκογενειακοὺς θησαυρούς. Βασιλικὰς μάλιστα δωρεὰς, οἵας ἡ ἐκ πρίγκιπων κρῶν ἐκ Σμύρνης ἀοιδιμου Γ. Μοσθοῦ, ἢ τοῦ Κ. Καρατάνου ἐξ ἀρχαιοτήτων τῆς Δωδώνης κ. ἄ., ἢ θαυμασία αἰγυπτιακὼν ἀρχαιοτήτων καὶ νομισμάτων τᾶς Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν Πτολεμαίων συλλογὴ τοῦ ἐκ Λήμνου Ἰωάννου Δημητρίου καὶ ἡ ἰσχάτως παραλληθεῖσα συλλογὴ πολυτίμων ἀρχαίων καὶ νεωτερων νομισμάτων τοῦ Ἀλ. Σούτσου, αἵτινες πᾶσαι περιῆλθον εἰς τὸ Ἑθνικὸν ἡμῶν ἀρχαιολογικὸν καὶ τὸ Νομισματικὸν μουσεῖον, — τοιαῦτας δὲ ὡρᾶς δὶν γνώσκει δυστυχῶς οὐδὲ παρραθὶν τὸ καθ' ἡμᾶς Χριστιανικὸν μουσεῖον παρ' ἡμῖν τὴν δραστηριότητα τῆς «Χριστιανικῆς ἑταιρείας».

Καὶ ὅμως ὑπαρχουσι πολυτιμότατα κειμήλια ἐν μοναστηρίοις καὶ ναοῖς καὶ παρ' ἰδιώταις ἀποκείμενα ἀθεατα πολλάκις, ἄχρηστα, ἀκάρπωτα ὑπὸ τὴν καθ' ὅλου ἱστορικὴς ἐπιστήμας καὶ διαρκῶς καταστρεφόμενα τᾶ πλεῖστα, ἀτε ἀνπιπτήρητα. Πολλὰ δὲ ἐν εὐκαιρίαις φυγαδεύονται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ οὕτω συμβαίνει νὰ βλέπωμεν ἐν ξένοις μουσείοις εἰκόνας βυζαντινὰς ἀξιολογωτατας, πωξίδας ἐξ ἐλεφαντος, δίπτυχα καὶ πολύπτυχα τοφευτά, σκεύη ἐκ πολυτίμων μετάλλων, ἔργα ἐκ μαρμαρου, ὡς ἡ καλλίστη ἀνάγλυπτος Παναγία ἐν τῷ μουσείῳ τοῦ Βερολίνου, γειφύργαρα, ἅμμια καλλιτεχνα κλ., ἄτινα βεβαίως δὲν εἶναι πάντα ἐκ τῶν δωρων τῶν ἀριεῦδς διανεμομένων ποτὲ δὶκην παρασημων ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου τοῖς ἐν τῇ Δύσει ἐπιφανεσι.

Τὸ ἕλγος, ὅπερ προξενεῖ ἡ φυγάδευσις τοσούτων ἔργων, μαρτυρούντων περὶ τῆς κατα καιρὸς ἐθνικῆς ἡμῶν ψυχῆς, καὶ τᾶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ζωῆς καὶ ἀκμᾶς ἡμῶν σιθεμαθῶσι διπλοῦν οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Ἀγῶνος», μανθάνοντες τὴν τύχην ἑνὸς τοιούτου ἐθνικοῦ προγονικοῦ κειμηλίου.

(ἐπεται τὸ τέλος).

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΥΤΟΥ Κ. Δ. ΒΙΚΕΛΑ

περὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1903 πεπραγμένων.

Τῇ 18 Ἰανουαρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὠφελίμων βιβλίων κ. Δ. Βικέλας ὁ καὶ δημιουργὸς τῆς ἐθνικωτάτης ταύτης ἐργασίας παρέστη πρὸ τῶν ἑταίρων του συλλόγου, ἵνα δώσῃ λόγον τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1903 πεπραγμένων. Περὶ τῆς ἐθνωφελοῦς δράσεως τοῦ συλλόγου τοῦτ.ο ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως τᾶ ὀέοντα. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἑνεκα αὐτῆς κρίομεν ἀναγκαιότατον νὰ ἀναθημοσιεύσωμεν εἰς τε τὸ προκείμενον φύλλον καὶ τὸ προσεχὲς ὁλόκληρον τὸν λόγον τοῦ κ. Προέδρου, ἵνα γνωσθῶσι πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας τοῦ λαμπροῦ σωματείου καὶ προτρέψωμεν οὕτω διὰ τῶν πραγμάτων πάντα φιλοπάτριδα Ἕλληνα τὴν ἐκθυμον ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου τοῦ συλλόγου.

Ἰκανῶς ἤδη ἐτράφημεν μὲ τᾶς ἀηδεῖς τροφᾶς τῶν θεσμῶν καὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν. Χρειάζονται ἡμῖν θετικώτεραι γνώσεις καὶ ὁ μεστέρα πνευματικὴ τροφή, ἵνα μάθωμεν τὸν περὶ ἡμᾶς κόσμον, τὸν τε πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν καὶ τὸν ἀπωτέρω κείμενον, ἵνα κατανοήσωμεν τᾶς ἀληθεῖς ἀνάγκας τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, εἰς οὓς ἀξιόμεν νὰ καταταχθῶμεν, ἵνα μελετήσωμεν καὶ διδαχθῶμεν τὴν ἱστορίαν τῆς ἡμετέρας φυλῆς, τὸ ἱστορικὸν παρελθόν τῆς, τᾶς ἐλπίδας ἐπὶ τὸ μέλλον, τοῦ παρόντος τᾶς ἐλλείψεις. Πρὸς τοὺς σκοποὺς τούτους ἐργᾶζεται ὁ *Σύλλογος τῶν Ὠφελίμων Βιβλίων*, τί ἔπραξε δὲ καὶ κατὰ τὸ 1903 μανθάνουσιν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Βικέλα ἔχοντος οὕτω:

Τῷ πρώτῳ τοῦ Συλλόγου Συμβουλίου παρουσιάζεται ἐνώπιον ὑμῶν πέμπτην σήμερον φορὰν Ἀπὸ τᾶς ὑψηρᾶς σας ἐξαρτᾶται ἐὰν θὰ εἶναι ἡ τελευταία. τὴν ὑψηρὰν σας ἐξαρτᾶται ἐὰν θὰ εἶναι ἡ τελευταία. Κατὰ τὸ καταστατικόν ἡ διάρκεια τοῦ Συμβουλίου ὡρίσθη πενταετὶς, ἡ δὲ πενταετὶς ἤρξιεν ἀπὸ τῆς 10ης Μαΐου 1899, ὅτε ἑδημοσιεύθη Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιστήμας ἐκυρώθη ἡ ἵδρυσις τοῦ Συλλόγου. Ὥστε ἡ θητεία του λήγει αὐτοδικαίως τὴν 11ην Μαΐου τοῦ ἔτους τουτου. Ἠθυναμθα νὰ παρατείνωμεν τὴν ὑπαρξὶν του μέχρὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ σᾶς ἀπαλλάξωμεν τῆς ἐνοχλήσεως νὰ συνέλθητε καὶ πάλιν μετα τεσσαρας μῆνας, καὶ μάλιστα τὸν Μαΐον, ὅτε ἀρχίζει ἡ θερινὴ τῶν Ἀθηναίων διασπορα, ἐνομίσαμεν ὀρθὸν νὰ παρειτηθῶμεν ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ νὰ σᾶς θέσωμεν ἐνώπιον τῶν ἐπιλογῶν τοῦ νέου Συμβουλίου. Εἶναι ἄλλως ἁπλουστερον καὶ ὁμαλωτερον ν' ἀναλάβῃ τὸ νεον Συμβούλιον τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους.

Ἐπιτρέπεται ἴσως νὰ εἴπωμεν ὅτι δὶν θὰ ἐμφοβηθῆσωμεν παραδίδοντες εἰς τὸ νέον τουτο Συμβούλιον τὴν διεύθυνσιν τῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἐνθυμεῖσθε ἴσως, κύριοι καὶ κυρίαι, τὴν πρωτην των ἑταιρων ἐτησίαν συνέλευσιν, ἐντος μιᾶς αἰθουσης τῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας, φιλοφρόνως παραχωρηθείσης· διότι ἠτο ἄστεγος ἀκομη ὁ Σύλλογος. Τὸ πρῶτον ἀσυλὸν του ἠτο μία πενιχρὰ καὶ πολὺ μικρὰ ἀποθήκη ἐντὸς τῆς αὐλῆς νεοδμήτου οἰκίας —τοσον μικρὰ, ὥστε φιλος ἐπισκέπτης παρετήρησεν εἰρωνικῶς ὅτι δὶν ὑπῆρχεν ἐκεῖ χῶρος ἀρκετος δι' ὅσα βιβλία θα δημοσιεύσωμεν. Ἐρρόνει ὅτι ὅλα θὰ μένουν ἀπωλητα. Καὶ δὶν ἠτο ὁ μονος φρονων καὶ λεγων, ὅτι ὁ Σύλλογος ἀσφαλῶς θ' ἀποτυχῃ. Οἱ ἐλπιδοῦχοι του ἦσαν αἰσιοδοξότεροι. Εἰργᾶζοντο μετὰ θερμοτος, παλαιοτες κατὰ τὰν ποικίλων δυσκολιῶν τοῦ ἐπιχειρήματος.

Εἰς τὴν μικραν ἐκείνην ἀποθήκην καὶ προεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος καὶ γραμματεὺς, βοηθουμενοι ὑπὸ ἑνὸς καὶ μονου ὑπαλλήλου, δὲν ἀπηξίουν καὶ τὰ δέματα βιβλίων μόνοι νὰ ἐτοιμᾶζουν καὶ τᾶς ἐπ' αὐτῶν διευθυνσεις ἰδιοχείρως νὰ ἐπιγράφουν.

Οἱ πρῶτοι μῆνες ἀριερώθησαν εἰς προπαρασκευὴν ἐργασίας. Κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν πρωτην τῶν ἑταιρων συνέλευσιν δὲν εἶχεν εἰσετι γίνει ἔναρξις τῆς δημοσιευσεως βιβλίων. Μὴ ἐχοντες νὰ ἐπιδείξωμεν ἔργα, ἐξεθέσαμεν εἰς τοὺς συνεληθοντας ἑταίρους ἀχρειδια καὶ ἐλπιδας—ἐλπιδας βραδυμόνας προπάντων εἰς τὴν εὐμένειαν, ἡ ὁποία, πολλαχοῦθεν ἐκδηλουμενη, μᾶς ἐνεθάρρυνε περισσοτερον ἢ ὅσον μᾶς ἐφοβιζαν οἱ ἐνδοιασμοὶ τῶν ἀπαισιοδοξουντων. Τα σχεδια ἐκεῖνα κατα μέγα μέρος ἐπραγματοποιηθησαν, αἱ ἐλπιδες δὲν διψευσθησαν, ἡ δ' ἐπαληθευσις των συνετεἰαι εἰς νεον παντοτε ἐλπιδων τὴν συλληψιν καὶ εἰς νεων σχεδιων τὴν γενεσιν, προς ὅσον ἐνεστι πλειοτεραν ἐκπληρωσιν τοῦ ἔργου, το ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἀληθὲς τοῦ Συλλογου προγραμμα; Τὸ πρόγραμμα τοῦτο τὸ γνωρίζετε. Εἶναι ἡ δια παντοπτοῦ ἐγγωᾶται ἐκ των προτερων τῆς ἐπιτυχίας τοῦ βιβλίου.

Ἀλλ' ὁ Σύλλογος δὲν περιωρίσθη εἰς μόνην τὴν ἐκδοσιν βιβλίων. Ναὶ μὲν τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κυριον ἔργον του, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ τίτλος του οὕτως καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ του. Ἀλλὰ τὸ Καταστατικὸν δὲν περιορίζει τὴν ἀρδὴν του, οὔτε ἀποκλείει τὴν ἐνεργὸν ἀνάπτυξίν του εἰς πλειοτερ. Τὸ ἔργον τοῦ γενικώτερον σκοπὸν τοῦ. Σωστὰ πρὸς τὴν ἀνέκαθεν δικτυωθεῖσαν ἐπαγγελίαν του, ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπρόσεθεσε καὶ ὁ ἄλλων μέσων ἐν ἀποδῇ ὀργανον χρησιμον πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖ.

Οὕτω, χαρις εἰς τὴν εὐμενειαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἰδίως τοῦ κοῦ νῦν διευθυντοῦς αὐτοῦ καὶ ἐμπιστοβεντος εἰς τὸν Σύλλογον τὴν μελέτη, καθὼς καὶ τοῦ διαδεχθεντος αὐτὸν κ. Μομμιγλιανο, δεδεμοῖ πληρόστατα δοτις γνωρίζει κάλλιον τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅτι δηλαδὴ τὴν ἀρχαιότροπον ταύτην γλῶσσαν δὲν μανθάνουμεν θηλάζοντες τὸ μητρικὸν γάλα, οὐδὲ παίζοντες ὡς παιδία μετὰ τῶν ὁμηλίκων, οὐδὲ μεαλειοζιζόμεθα αὐτὴν παπεδευμένοι τε καὶ ἀπέθαντοι ἐν τῇ μετ' ἀλλήλων ἀναστροφῇ, ἀλλὰ μεταχειριζόμεθα εἰς ταῦτα ἄλλην γλῶσσαν ἀπέχουσαν οὐρανίων δσον (*himmelweit*) ἀπὸ τῆς γραφομένης. ὥστε ἄνθρωπος γνωρίζων μόνον τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν δύο τούτων γλῶσσῶν δὲν θὰ ἠδύνατο περὶ πολλῶν πραγμάτων οὐδὲ νὰ συνεννοηθῇ πρὸς ἕτερον γνωρίζοντα μόνον τὴν ἑτέραν. (σελ 7—8).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ νόμος τῶν ἀδιαλείπτων σπουδῶν ἀλλοιώσεων.

Πάντα ταῦτα καίτοι ἐκφέρονται ὡς ἀναντίλεκτα ἐπιστημονικὰ ἀξιώματα, ὄχι μόνον ἀπιόρησις ἐπιδέχονται πλείστας, ἀλλ' ὀξυδὸ δύνανται νὰ ὑποστῶσιν αὐστηρὸν ἔλεγχον. Καθ' ὅσον ἐγὼ τοὐλάχιστον γνωρίζω οὐδαμῶς ὑπάρχει παραδεδεγμένος ἐν τῇ γλωσσολογίᾳ ὁ ὑπὸ τοῦ Κρουμβέχερ ὡς ἀξίωμα, ἐκφεφομένος νόμος, καθ' ὃν πᾶσα ἀνθρωπίνη γλῶσσα ὑφίσταται ἀδιαλείπτως σπουδαιοτάτας ἀλλοιώσεις, οἵας ἔχουσιν ὑποστῇ ἐντὸς τῆς τελευταίας χιλιετίας ἡ γαλλική, ἡ ἰταλικὴ καὶ ἡ γερμανικὴ γλῶσσα, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ νόμου τούτου εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξαιρεθῇ οὐδεμία ἀνθρωπίνη γλῶσσα, ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ τις φανομένη ὅτι ἐξαιρεῖται, αὕτη εἶναι ἐναντία πρὸς τὴν φύσιν τῶν γλωσσῶν, νεκρὰ ἢ ἡμίνεκρος, εἶδος μουμίας καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὸν νόμον τοῦτον ἀναιρεῖται ἀρδὴν ἡ ἱστορία τῶν ὁμηρεον λαοὺμένων ὑπερδρομέων γλωσσῶν, ἤτοι τῆς λατινικῆς, τῆς σουηδικῆς, τῆς νορβηγικῆς καὶ τῆς ἰσλανδικῆς, διότι πᾶσαι μὲν αὗται ἔχουσιν ὑποστῇ ἀδιαλείπτως ἀλλοιώσεις τῆς γαλλικῆς, τῆς ἰταλικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς, ἰδίως δὲ ἡ ἰσλανδικὴ διατηρεῖται σχεδὸν ὅλως ἀμετάβλητος, ὡς ἤτο κατὰ τοὺς χρόνους ᾧματος τῶν Νιβελουγγῶν. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἐρωτᾶς ὁ δεχθῶμεν ὅτι αἱ γλῶσσαι αὗται δὲν εἶναι ἀνθρώπιναι, ἰδίως ἡ ἰσλανδική, ἢ ὁ νόμος τοῦ Κρουμβέχερ εἶναι ψευδής. Ὡσαύτως ἡ ἡμέτερα τσακωνικὴ διάλεκτος εἶναι ἔντονος ζῶσα διάψευσις τοῦ νόμου τούτου, διότι εἶναι πολὺ δλιγώτερον ἠλλοιωμένη πασῶν ἴσως τῶν ἄλλων νεοελληνικῶν διαλέκτων καὶ διατηρεῖ εἴσετι σαφῆ τὰ θωρικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, ἐνῷ πᾶσαι αἱ ἄλλαι θωρικαὶ διάλεκτοι ἀπώλεσαν ὁλοσχερῶς τὸν χαρακτῆρα τοῦτον ἤδη πρὸ αἰώνων πολλῶν.

Ὑπάρχουσιν ἀληθῶς ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ γλώσσῃ ἰσοτιμικὰ αἴτια προξενοῦντα ἀείποτε ἠρδαίας τινὰς καὶ ἀνεπαισθήτους ἀλλοιώσεις δυναμεις μετὰ μακρὸν χρόνον τὰ κατανήσωσι σπουδαῖαι 1), ἀλλ' ὅμως ὅταν ἔθνος τι ἔχῃ σχηματίσει κοινὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν ἔχουσαν ὡρισμένον καὶ μόνιμον χαρακτῆρα καὶ ὑπάρχῃ μεταξὺ πάντων των ἀλλοφύλων αὐτῆν πυκνὴ ἐπικοινωνία, αἱ ἐκάστοτε σπουδαῖαι ἐν τῇ γλωσσικῇ περιοχῇ ἀναφανόμεναι φυσικαὶ ἀλλοιώσεις τῆς γλώσσης ἐξαφανίζονται ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν μὴ κατεχόντων αὐτὰς ὁμογλώσσων, ὡσε ἐὰν δὲ ἐπανέρχεται τὸ πρῶτον γλωσσικὸν καθεστὼς. Αἱ τοιαῦται λοιπὸν φυσιολογικαὶ μεταβολαὶ τῆς γλώσσης δὺνανται νὰ γίνωσι μετὰ μακρὸν χρόνον σπουδαίαι μόνον τότε, ὅταν γλῶσσα τις ὁμιλῆται ὑπὸ λαοῦ ἀπολίτιστου, στερουμένου σοφῶν λογοτεχνῶν καὶ ἡ μεταξὺ των ὁμογλώσσων ἐπικοινωνία εἶναι ἀραιά. Ὅταν ὅμως γλῶσσά τις ὁμιλῆται ὑπὸ λαοῦ πεπολιτισμένου, κατέχοντος δόκιμον λογοτεχνίαν, ἐνῷ ἐπιθυμεῖ μετερχεῖσθαι ἀξίαν ἐξετερικὰ καὶ μάλιστα πολὺ αὐτηρότερον, αἴτια ἐξωτερικὰ καὶ τυχαῖα, ἤτοι παθολογικὰ εἶναι φανερὸν ὅτι ἐκείνη γλῶσσα ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἔχει τὴν ἰδίαν ἔντασιν ἱστορίαν καὶ οὐδεμία δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς κανὼν τῆς ἑτέρας. Ἑπομένως καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἔχει σημαντικὸς ἀλλοιωθῇ ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ αὐτῆς ἱστορίᾳ, ὡς παρὰ τὴν φύσιν τῶν γλωσσῶν ὑφισταμένη.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀθήνησι 1903
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

† Η. Α. Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΛΟΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΪΤ

ΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἐπιφορᾶς δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (θερίδες 19-20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις Τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐπιτροπαί.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Αἱ ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις συγκεντροῦνται πᾶσαι περὶ τὸν Ῥωσοϊαπωνικὸν πόλεμον καὶ, ὡς εἶναι ἐπόμενον, πᾶν ἄλλο ζήτημα ἐτέθη εἰς δευτέραν μοῖραν, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τὰ δευτερεύοντα ταῦτα ζητήματα δύνανται νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἰσχυρῶς ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐκβάσεως τῆς γιγαντομαχίας, ἤτις συνταράσσει τὰς μεμακρυσμένας ἐκείνας χώρας καὶ μετ' αὐτοῦ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Καὶ αὐτὸ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶχε καταστῇ τὸ περίφημον μέλημα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ ὁ διαρκὴς φόβος μήπως ἐπιφανῆσῃ ὑπολαθόνουσαν πυρκαϊάν, παρημελήθη σήμερον καὶ αἱ περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις εἶναι πενιχραί ὅλως ὁ κόσμος ἐναγωνίως περμένει νὰ μάθῃ πῶς θὰ κατορθώσῃ ν' ἀπαλλαχῇ ὀζηκοτάτων ὀυσχερειῶν, τᾶς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἐξ ἑαυτῆς ἐν τῇ Ἀποιατᾷ Ἀνατολῇ ἡ πρωτοτοιαοῦσα εἰς τὸ Μακεδονικὸν Ζήτημα δύναμις.

Αἱ εἰδήσεις περὶ τοῦ Ῥωσοϊαπωνικοῦ πολέμου εἶναι πολλαὶ μὲν κατὰ τὸ ποσόν, ἐκκαθαριζόμεναι ὅμως μένουσιν ὀλίγαι ἀξιόπιστοι τοὐλάχιστον μέχρὶ τᾶς παρεὐδούσης Δευτέρας. Ἐν τοὐτοις, ἴνα ὁιδωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν συνεχῆ σπουδῆσιν σειρὰν τῶν περὶ τοῦ πολέμου εἰδήσεων, παραθέτομεν τὰς σπουδαιοτάτας ἐξ αὐτῶν, προσπαθοῦντες ν' ἀνεμοῖσκωμεν τὰς μάλλον ἀξιοπίστους καὶ τᾶς ὀλιγώτερον ἀντιφατικὰς πρὸς ἀλλήλας.

Τὴν προσοχὴν αὐτῶν οὕτεινον οἱ Ἰάπωνες ἐστρεψαν εἰς τὴν ἐκπολιόρκησιν τοῦ Πόρτ-Ἀρθοὺρ, τοῦ σπουδαιοτάτου τοὐτου ὁρμητηρίου τῶν Ῥωσικῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, τοῦ ὁποίου πίπτοντος οἱ Ῥῶσοι δὲν ἔχουσι πλέον οὐδαμοῦ τᾶς Ἀπωϊατῆς Ἀνατολῆς κέντρον ἰσχυρὸν ὅπως περιωνίλθωσι καὶ ἀσφαλίζωσι τᾶς συνάμεις των. Κατὰ τὴν ἀγγελφάρμα ἐκ Λονδίνου τῆς ὅης Φεβρουαρίου μεγάλαι Ἰαπωνικαὶ δυνάμεις ἀπεβίβασθησαν ἀκοῦ τοὺς εἰς πολλὰ σημεῖα πέριξ τοῦ Πόρτ-Ἀρθοὺρ, ὡς ὑπολογίζεται, θὰ ὑπάρχουσιν ἤδη ἐν Κορέᾳ περὶ τᾶς διακοσίας χιλιάδας Ἰαπωνικοὶ στρατοί. Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα δεκαπενταίοι Ἰάπωνες ἀποβιβασθέντες εἰς τὸ Πόρτ-Ἀρθοὺρ, ἀπὸ τοῦ Πόρτ-Ἀρθοὺρ ὁιέκοψαν πᾶσαν σιδηροῦρον μακὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τοῦ Πόρτ-Ἀρθοὺρ καὶ τῆς Μοῦκδεν, πρωτευούσης τῆς Μαντζουρίας. Ἔνεκα τῶν ἀποβίβασεων τούτων τὸν Ἰαπώνων τᾶ ῥωσικοὶ στρατεύματα διετάχθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς Μοῦκδεν, ὁκοπὸς δὲ τᾶς ὑποχωρήσεως ταύτης εἶναι ταὐτόχρονος ἀπὸ ξηρᾶς ἐνέργεια πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διασπωθείσης συγκοινωνίας μετοξὺ Μοῦκδεν καὶ Πόρτ-Ἀρθούρ. Τὰ εἰς Μοῦκδεν ῥωσικὰ στρατεύματα ἀνέρχονται εἰς 140 χιλιάδας πλὴν τῶν ἀτμιζομένων μεγάλων ἐπικουρῶν.

* * *

*— Πολλαχοῦ δὲ συνάγονται ἔρανοι ὑπὲρ τῶν πολεμούντων λαῶν. Τοιουτοτρόπως οἱ Ἕμποροι τῆς Μόσχας συνεθήσατες εἰς τὴν μεγάλην λέσχην αὐτῶν ἐγνήρισαν ἐκ μέρους τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου εἴκοσιν ἑκατομμύρια ῥούβλια ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Οἱ δὲ Ἰάπωνες ἐκ λαϊκῶν εἰσφορῶν συνελέξαν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ ἡ πόλις Χακοδάτη, τὴν ὁποίαν τοὐτοστρόφη ῥωσικὸς ἀνυπεράσιστον οὖσαν κατέστρεψαν αἱ ῥωσικαὶ δόβιδες, ἀνοικοδομηθῇ καὶ ἀποζητμωθοῦσαν ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων, ἐν δὲ τῇ Ἀμερικῇ διαλέξεις καὶ ἐσπερίδ

διὰ τῆς ἀποστολῆς ἔξωθεν ἀνταρτικῶν σωμάτων, ἐπιφέρουσι μόνον δυσάρεστα ἀποτελέσματα, εἰς τὰ γείτονα ἡμῶν κράτη — Σερβίαν καὶ Ἑλλάδα — οἱ ἄνθρωποι τείνουσι πρὸς τὴν ὁδὸν ταύτην. Ἂς δοκιμάσουν καί . .»

***

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ὁ «Ἀγὼν» βλέπει πάντοτε τὰς ἀγγελλομένας ἐργασίας περὶ περισυλλογῆς καὶ διασώσεως ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ χρόνου τῶν πατρίων ἡμῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, παραδόσεων, ᾀσμάτων καὶ μουσικῆς, ἅτινα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἐμπνεόμενα πάντα, δεικνύουσι τὸν συνεκτικὸν δεσμὸν, ὅστις ἑνώνει πρὸς ἀλλήλας ἀπωτάτας ἑλληνικὰς χώρας καὶ τὴν αὐτὴν χορδὴν παλλομένην παντοῦ ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικόν. Καὶ δὴ ἄξιος ἐπαίνων πολλῶν εἶναι ὁ κ. Χρ. Ἀποστολίδης, ὅστις ἀπεφάσισε νὰ περισυλλέξῃ καὶ καταγράψῃ εἰς Εὐρωπαϊκὴν μουσικὴν Κυπριακὰς μελῳδίας καὶ ἀπαραμίλλου μεγαλοπρεπείας Κυπριακοὺς χορούς.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Καὶ ἐνῷ φοβερὰ εἶναι πανταχόθεν τἀγγέλματα καὶ πυρετωδῶς ἑτοιμάζοινται διὰ μέλλοντα ἀγῶνα Βούλγαροι, Ἰταλοὶ, Αὐστριακοὶ, ἄλλοι διὰ νὰ καταλάβωσι τὴν Μακεδονίαν καὶ ἄλλοι τὴν Ἀλβανίαν, ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας, ἥτις εἶναι ὁ νόμιμος κληρονόμος καὶ ἐκδικητὴς τῶν παθημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, κατατρίβει τὸν χρόνον αὐτῆς εἰς τὰς μεγαλοπράγμονας σκέψεις πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ ὑπὸ ἀντιζήλων βουλευτῶν ζητούμεναι παροχαὶ, καὶ ποῖος νὰ διορισθῇ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου, ἵνα μὴ δυσηρεστηθῇ βουλευτής τις. Δυστυχῶς ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τόσον δύσκολος ἕνεκα ἐλλείψεως ἰσχυρᾶς ἀπαρτίας, ὥστε κατήντησεν αὕτη ἕρμαιον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀλίγων ἐκείνων βουλευτῶν, οἵτινες κατανοοῦσιν ἑαυτοὺς ἀναγκαίους πρὸς ἀποτέλεσιν τῆς ἀπαρτίας· ἑπόμενον λοιπὸν, ὅτι, μὲ ὅλην τὴν καλήν της θέλησιν, ὀλίγα πράγματα ἄξια λόγου δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις. Τοιουτοτρόπως αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς διεκόπησαν διὰ τὰς ἀπόκρεω, παρέμειναν δ' εἰς Ἀθήνας ἀρκετοὶ κυβερνητικοὶ βουλευταὶ οὐχὶ βεβαίως, ἵνα μελετήσωσι στρατιωτικὰ νομοσχέδια, ἀλλ' ἵνα ἐξαναγκάσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπαιτήσεών των. Ἡ δὲ Κυβέρνησις φοβεῖται νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας, ἵνα μὴ δυσαρεστήσῃ ἄλλους βουλευτὰς ἀντιζήλους, τῶν ὁποίων συγκρούονται τὰ ὑψηλὰ ἐπαρχιακὰ συμφέροντα.

Πλὴν τούτου ὅμως ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως καθίσταται δυσχερὴς καὶ ἕνεκα τῆς παρατηρουμένης ἀντιδράσεως κατὰ τῶν ὑπ' αὐτῆς ὑποβληθέντων φορολογικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων. Κατὰ πληροφορίας τῆς συναδέλφου «Ἐμπρὸς» πολλοὶ ἐπιφανεῖς τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ἔχουσιν ἔλθει εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ κ. Ῥάλλη, ὅπως προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὸν καταψηφίζοντες τὴν κυβέρνησιν εὐθὺς ὡς ἤθελον πεισθῇ ὅτι δύνανται νὰ τὴν ῥίψουν. Βλέπουσα δὲ ἡ Κυβέρνησις τὴν βραδύτητα, μεθ' ἧς προχωροῦσιν αἱ ἐργασίαι εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν καὶ θέλει σπεύσει νὰ παραιτηθῇ ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ αὐτὴ κατάστασις καὶ μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, Ἀληθῶς δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ δυσφορῇ πᾶσα Κυβέρνησις, ὡς δυσφορεῖ καὶ πᾶσα ἑλληνικὴ καρδία, ἀφοῦ ἐν καιροῖς οὕτω κρισίμοις, δὲν κατωρθώθη ἀκόμη ἡ ἐπιψήφισις οὐδ' ἑνὸς νομοσχεδίου πλὴν τῆς μετὰ τοῦ Βελγίου συμβάσεως.

***

ΤΟ «ΑΣΤΥ» ἀναγράφει τὴν εὐχάριστον εἴδησιν, ὅτι, κατόπιν καταλλήλων ἐνεργειῶν τοῦ βουλευτοῦ Τήνου κ Σιγάλα τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν σύστασιν Σχολῆς τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς ἐν Τήνῳ καὶ οὐχὶ ἐν Ἀθήναις ὡς ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῇ. Αἱ ἀπαιτηθησόμεναι δαπάναι τῆς ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς ταύτης, ὅπως καὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῆς, θὰ καταβληθῶσιν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἐν Τήνῳ ἱερᾶς μονῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας· ἡ δὲ διεύθυνσις αὐτῆς θ' ἀνατεθῇ εἰς μουσικοδιδάσκαλον προσκαλούμενον ἐπίτηδες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

***

Η ΙΑΤΡΙΚΗ Σχολὴ, συνελθοῦσα κατόπιν δευτέρας ἐπερωτήσεως τοῦ Ὑπουργείου περὶ πληρώσεως τῆς ἕδρας τῆς Παιδιατρικῆς, ἐψήφισε τὸν κ. Χρ. Μαλανδρῖνον διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας. Ἤδη γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ἔχῃ δικαίωμα νὰ διορίσῃ εἰς τὴν ἕδραν ταύτην τὸν κ. Μαλανδρῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐγένετο δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἢ ἐὰν εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ κηρύξῃ διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων.

***

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως ὑποδείξῃ τοὺς καταλλήλους νὰ καταλάβωσι τὰς ἕδρας τῆς ἀρχαιολογίας. Ἐξελέγησαν δὲ ὁ μὲν κ. Καββαδίας γεν. ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐπίτιμος καθηγητὴς λαβὼν ψήφους 17 ἐπὶ 19 ψηφοφορησάντων ὁ δὲ κ. Χρ. Τσούντας τακτικὸς καθηγητὴς λαβὼν ψήφ. 14.

***

ΣΥΝΕΛΘΟΥΣΑ δὲ πρὸ ἡμερῶν ἡ φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἀπεφάσισεν, ἵνα δι' ἐγγράφου της ἐκφράσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν εὐχὴν, ὅπως διορισθῇ εἰς τὴν κενὴν ἕδραν τῆς Ἑβραϊκῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ ἤδη ἐψηφισμένος καθηγητὴς κ. Νικ. Παπαγιαννόπουλος Ἀνέθηκε δὲ ἡ Σχολὴ εἰς τὸν κ. Ἐμμ. Ζολώταν τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Βιβλικῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν καὶ αἱ ἄλλαι χηρεύουσαι ἕδραι τοῦ Πανεπιστημίου συνεπληροῦντο καὶ δὴ αἱ τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς.

ΚΑΤ' ΕΙΔΗΣΕΙΣ ἐξ Αἰγύπτου τὰ κέρδη τῶν ὁμογενῶν ἐφέτος ἐκ τοῦ διενεργουμένου βαμβακεμπορίου εἶναι ἀφθονώτατα. Αἱ τιμαὶ σχετικῶς πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαί. Μόνον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας αἱ τιμαὶ τοῦ βάμβακος ἐξέπεσαν κατὰ 1)2 εἰκοσάφραγκον τὸν στατῆρα, ἕνεκεν τοῦ ρωσοϊαπωνικοῦ πολέμου.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενεῖς ἀπεκόμισαν μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 300 χιλιάδας λίρας ἐκ τοῦ ἐμπορίου τοῦ βάμβακος, τοῦ ὁποίου τὰ πρωτεῖα κατέχουσιν οἱ Ἕλληνες.

ΕΙΣ ΤΟ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διεβιβάσθη ἔκθεσις τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι ἡμετέρου Προξένου περὶ τῆς αὐτόθι καπνοπαραγωγῆς. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἡ παραγωγὴ τοῦ καπνοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως Τραπεζοῦντος καὶ τῆς ὑποδιοικήσεως Πλατάνου ἐπαισθητῶς αὐξάνει κατ' ἔτος, διότι εἶναι τὸ μόνον προϊὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὁποίου ἐπιδίδονται τὸ πλεῖστον οἱ χωρικοὶ, καθόσον ἀπολαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ πλειότερα παντὸς ἄλλου προϊόντος.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Τραπεζοῦντος μετὰ τῶν περιχώρων ἀνῆλθε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1903 εἰς 571,315 χιλιόγραμμα, ἡ δὲ τῶν Πλατάνων εἰς 2, 398,594 χιλιόγραμμα, ἤτοι ἐν ὅλῳ 2,969,904 χιλιόγραμμα ποσὸν ὅπερ ὑπερβαίνει τὴν παραγωγὴν τῆς Τραπεζοῦντος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1902 κατὰ χιλιόγραμμα 72,277, ἡ δὲ τῆς ὑποδιοικήσεως Πλατάνου κατὰ χιλιόγραμμα 64,264, ἐν ὅλῳ δὲ ἀνωτέρα τῆς παραγωγῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ χιλιόγραμμα 136,541.

Εἰς τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς δέον νὰ προστεθοῦν καὶ περὶ τὰ 77,242, χιλιόγραμμα καπνοῦ καλλιεργηθέντος εἰς τὴν Τρίπολιν, Κερασοῦντα, Ὀρδὸν καὶ Ριζοῦντα. Ἑπομένως ἡ ὁλικὴ παραγωγὴ τῆς περιφερείας Τραπεζοῦντος ἀνέρχεται εἰς χιλιόγραμμα 3,047,151.

Περατῶν τὴν ἔκθεσιν ὁ κ. Πρόξενος ἀναφέρει, ὅτι ἤρχισε νὰ καλλιεργῆται καπνὸς καὶ εἰς τοὺς νομοὺς Ἐρζερούμ καὶ Βὰν ἐπὶ ἱκανῆς ἐκτάσεως.

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ συγκεντρωθέντας πίνακας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τοὺς ἀποσταλέντας παρὰ τῶν διευθυντῶν τῶν Καπνοκοπτηρίων τοῦ Κράτους, ἐμφαίνεται, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰανουάριον ἐκόπησαν ὀκάδες καπνοῦ 107,865, ἀπέναντι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1903, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκόπησαν 107,657 ὀκάδες, ἤτοι ἐκόπησαν ἐφέτος ἐπὶ πλέον 208 ὀκάδες.

ΕΠΕΙΔΗ περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι πλοῖα ὑπὸ διαφόρους σημαίας λαμβάνοντα τὰ ναυτιλιακά των ἔγγραφα διὰ λιμένα τινὰ τῆς Κύπρου ἢ Σάμου δὲν διευθύνονται ἐκεῖ ἀλλὰ λοξοδρομοῦντα προσορμίζονται εἰς τουρκικοὺς λιμένας ὅπου κατορθώνουν λαθραίως νὰ ἐξάγουν ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἀπαγορεύεται κατὰ τὸ Β' ἄρθρον τῆς Ἐμπορικῆς Συμβάσεως μετὰ τῆς Τουρκίας, διετάχθησαν δι' ἐγκυκλίου αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ καταπλεύσῃ εἰς Σάμον ἢ Κύπρον, περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ σκάφους καὶ περὶ τοῦ εἴδους τοῦ φορτίου του.

Κατόπιν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ παρέχονται ἐξηγήσεις τινὲς περὶ τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὴν Σάμον.

Η 18 Μαρτίου ὡρίσθη διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ τμήματος Πειραιῶς-Χαλκίδος τοῦ σιδηροδρόμου τῶν συνόρων.

Οἱ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Ἔρλαγγερ, Μπουρὲ, Ρόϊτερ, Κουὲν καὶ Γ. Γεωργιάδης θὰ παρουσιασθοῦν κατ' αὐτὰς εἰς τὸν Βασιλέα καὶ θὰ παρακαλέσουν Αὐτὸν ὅπως μεθ' ὁλοκλήρου τῆς Β. Οἰκογενείας παρευρεθῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ τμήματος.

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ ἐργάται ἀνασκάπτοντες ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἐν Ἴῳ πρὸς ἐμφύτευσιν δένδρων ἀνεῦρον εἰς μικρὸν βάθος ἀρχαίαν στήλην· γενομένης δὲ μετὰ τοῦτο ἐπιμελοῦς ἀνασκαφῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ φιλοπάτριδος δημάρχου κ. Καρτέση, εὑρέθη καὶ ἑτέρα ἀρχαία στήλη καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν πλὰξ μετὰ μακρᾶς ἐπιγραφῆς, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο τὸ πάλαι ὁ ναὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος.

ΤΗΝ ΠΡΩΙΑΝ τῆς Κυριακῆς παρουσίᾳ τῆς Βασιλίσσης, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ναοῦ τοῦ α' στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ἡ Βασίλισσα κατελθοῦσα εἰς τὰ ἀνεσκαμμένα θεμέλια κατέθεσε πολύτιμον σταυρὸν μετὰ χρυσῶν κοσμημάτων. Ὁ ναὸς οὗτος κτιζόμενος δαπάναις τοῦ δημοσίου θὰ εἶναι ἕτοιμος ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ ὀνομασθῇ δὲ κατ' ἐπιθυμίαν τῆς Βασιλίσσης ναὸς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ τοῦ Πανεπιστημίου διέταξε τὸν μηχανικὸν τοῦ Πανεπιστ. κ. Ζερβὸν, ὅπως καταρτίσῃ τὰ σχέδια τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου εἰς τὸ οἰκόπεδον τὸ κείμενον ὄπισθεν τοῦ Χημείου καὶ ἀνῆκον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Τὸ νέον Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον θὰ ἔχῃ χῶρον διὰ 200 φοιτητὰς, θὰ ἔχῃ ἀποδυτήριον καὶ ὑπόστεγον ἔνθα θὰ δύνανται νὰ γυμνάζωνται οἱ φοιτηταὶ ἀνέτως. Αἱ δαπάναι τοῦ νέου γυμναστηρίου ὑπολογίζονται μετὰ τῶν γυμναστικῶν ὀργάνων εἰς 25 χιλ. δρ. Ἡ ἀνέγερσίς του θὰ ἀρχίσῃ λίαν προσεχῶς, ὥστε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἑπομένου σχολικοῦ ἔτους νὰ εἶναι ἕτοιμον. Τὴν διεύθυνσιν θὰ ἀναλάβῃ ὁ κ. Ἀρβανίτης, ὅστις διευθύνει καὶ τὸ νῦν λειτουργοῦν Γυμναστήριον παρὰ τὸ Στάδιον.

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΝ ὅτι πρὸ ἑνὸς ἔτους περίπου ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης εἰσηγήσατο ἐπὶ Συνόδου πρότασιν περὶ ἱδρύσεως ἐν Βενετίᾳ Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐν ᾗ οἱ ἀπόφοιτοι τῆς ἐν Χάλκῃ τοιαύτης νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς σπουδὰς αὐτῶν, μὴ ἀναγκαζόμενοι οὕτω νὰ καταφεύγωσιν εἰς ξένας θεολογικὰς ἀκαδημίας τῆς Ἑσπερίας. Ἡ ἵδρυσις τοιαύτης Σχολῆς προταθεῖσα εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κοινότητα Βενετίας δὲν εὐδοκίμησε ὡς ἐκ τῆς πενιχρότητος τῶν πόρων ταύτης. Εἰς ἐπανάληψιν τῆς προτάσεως ὑπὸ μᾶλλον περιωρισμένον σχέδιον ἡ κοινότης Βενετίας ἐδέχθη μὲν τὴν ἀνασύστασιν τοῦ ἐν λόγῳ φροντιστηρίου καὶ τὴν πρόσληψιν κατ' ἔτος δέκα ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως καὶ τὸ Πατριαρχεῖον φροντίσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῷ ἐπαρκεῖς τινας πόρους, ἄτε τῶν πόρων τῆς κοινότητος μὴ ἐπαρκούντων. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε κατ' ἀρχὴν τὴν ἐξεύρεσιν πόρων καὶ τὴν παροχὴν πάσης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς προστασίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα Βενετίας.

Ο ΕΝ Νοβορρωσίσκῃ ἡμέτερος Προξ. Πράκτωρ δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀγγέλλει, ὅτι ἐν τῷ αὐτόθι λιμένι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος κατέπλευσαν ἐν ὅλῳ 45 ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, τόννων 74,000, ἀγγλικὰ δὲ 249, τόννων 254.000.

Ἡ ἑλληνικὴ σημαία κατέχει τὴν 2αν θέσιν διότι ἔρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀγγλικὴν ἥτις κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, κατόπιν δὲ ἔρχονται κατὰ σειρὰν ἡ γερμανικὴ, γαλλικὴ, καὶ ἰταλικὴ σημαία.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον, ἀργὰ τὴν νύκτα τῆς χθὲς διένειμε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα, ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἄπῳ Ἀνατολῇ πόλεμον τῆς Ῥωσσίας καὶ Ἰαπωνίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 Φεβρουαρίου. — Ἀγγέλλεται ἐκ Πετρουπόλεως, ὅτι κατὰ τηλεγραφήματα ληφθέντα αὐτόθι ἐκ Πορτ-Ἄρθουρ, ὁ Ἰαπωνικὸς στόλος προσέβαλεν ἐκ νέου σφοδρῶς τὸ Πορτ-Ἄρθουρ. Ἡ μάχη ὑπῆρξε λυσσώδης. Οἱ Ῥῶσσοι ἀπέκρουσαν τὴν ἐπίθεσιν τῶν Ἰαπώνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπροξένησαν μεγάλας βλάβας. Τέσσαρα θωρηκτὰ καὶ δύο μεταγωγικὰ Ἰαπωνικὰ κατεστράφησαν. Λεπτομέρειαι δὲν ἐγνώσθησαν.

Ἐκτὸς τοῦ τηλεγραφήματος τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ Ῥωσικὴ Πρεσβεία δὲν εἶχον ἄλλην εἴδησιν εἰμὴ ὅτι ἡ Ῥωσσικὴ Κυβέρνησις διέταξε τὴν κινητοποίησιν στρατοῦ ἐκ τῶν δυτικῶν καὶ νοτιοδυτικῶν σωμάτων, ἐξ οὗ ὑποτίθεται, ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρόν. Διότι ἵνα κατασταθῇ δυνατὸν τὰ σώματα ὧν διετάχθη ἡ κινητοποίησις νὰ φθάσουν εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολέμου, ἀπαιτοῦνται τοὐλάχιστον 110 ἡμέραι.

Ὅτι ἡ Ῥωσία δὲν ἀνέμενεν ἡ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἰαπωνίας διαφορὰ νὰ λυθῇ διὰ τῶν ὅπλων καὶ ἑπομένως δὲν εἶχε προπαρασκευασθῇ καλῶς διὰ πόλεμον, ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ἐπίσημον Μηνύτορα».

Ἐν τέλει τοῦ ἀνακοινωθέντος τούτου, τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τὴν ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας γενομένην πρόκλησιν, ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀπόστασις τῶν μερῶν κατὰ τῶν ὁποίων ἐπέδραμον οἱ Ἰάπωνες καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Τσάρου πρὸς διατήρησιν εἰρήνης ὑπῆρξαν αἱ ἀφορμαὶ, αἵτινες δὲν ἐπέτρεψαν νὰ γίνουν πολὺ πρότερον αἱ ἀπαιτούμεναι προπαρασκευαί.

«Αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας διεξάγονται ἤδη αἱ ἐχθροπραξίαι μᾶς ὑποχρεοῦν ν' ἀναμένωμεν μεθ' ὑπομονῆς τὰς εἰδήσεις περὶ ἐπιτυχιῶν τοῦ στρατοῦ μας, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν πρότοῦ ὁ ῥωσικὸς στρατὸς δώσῃ τὰς ἀποφασιστικὰς μάχας».

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.
4 1/2 ο/ο διὰ τρεῖς μῆνας.
5 ο/ο δι' ἓξ μῆνας.
5 1/2 ο/ο δι' ἓν ἔτος.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧΜΑΣ 18,578,000

Αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ τὰ χρεώγραφα ἐν γένει τὰ κατατεθειμένα ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς Τραπέζης ἀνήρχοντο τῇ 30 Ἰουνίου 1901 εἰς

ΔΡΑΧΜΑΣ 92.958.513

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Λονδίνῳ (55]6 Bishopsgate Street) Ἀλεξανδρείᾳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 0/0 ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσ. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 0/0
" " " μετὰ ἓξ μῆνας 3 1/2 0/0
" " " μετὰ ἓν ἔτος 4 0/0
" " " μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 0/0

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὅ νόμισμα ἐνηργήθησαν αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ὑπομιμνήσκει εἰς τοὺς πελάτας της τὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1900 ἐγκύκλιον αὐτῆς, δι' ἧς ἀνήγγειλε τὴν ἐγκαινίασιν τοῦ συστήματος τῶν παρ' αὐτῇ ἀλληλοπιστοχρεώσεων (giro-conto ἢ virements) καὶ συνιστᾷ αὐτοῖς νὰ ποιῶσι χρῆσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τοῦ συστήματος τούτου τοῦ ἁπλοποιοῦντος τοσοῦτο τὰς συναλλαγὰς καὶ περιβάλλοντος αὐτὰς διὰ μείζονος ἀσφαλείας.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ (4)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεύθ. MINETTAS

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου Τραπεζιτικὸν γραφεῖον Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑ προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι καὶ τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ Ὁμολογίας τῶν κάτωθι Ἑλλην. Ἐθνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων, τὰς ὁποίας θεωρεῖ, ὡς τὰς ἀσφαλεστάτας, συμφερωτέρας καὶ εὐκολώτερον διαπραγματευσίμους.

Ἀπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου

(Εἰς χρυσὸν)

Δανείου τῶν 120 ἐκ. 1881 ἀποδίδοντος τόκ. 4 1/2 ο/ο
" " 135 ἐκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887 " 4 1/2 ο/ο
" " 125 ἐκ. (Πάγιον) τοῦ 1889 " 4 1/2 ο/ο

Εἰς δραχμὰς

" " 76350000 (Ἡνοπ.) 1898 " 5 ο/ο
" " 11750000 (ΣΠΚΜ.) 1900 " 5 ο/ο

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἑξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξιῶν:

Ὁμ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ. 2 3/4 ο/ο
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης " " 5 1/4 ο/ο
" Τραπέζης Ἀθηνῶν " " 7 1/2 ο/ο
" Τραπέζης Κρήτης " " 4 1/2 ο/ο
" Τραπ. Βιομηχ. Πίστ. " " 7 ο/ο
" Ἐτ. διαχ. δημ. πρ. " " 6 ο/ο
" ΣΑΠ. " " 7 ο/ο
" Σιδ. Θεσσαλίας " " 6 3/4 ο/ο
" Πανελ. Ἀτμοπλοΐας " " 6 1/2 ο/ο
" ΣΠΑΠ " " 4 ο/ο

Ὑπολογιζομένων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζιτικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἐκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ